

Jeg vil gerne diskutere, om ikke de landmænd, der faktisk driver en forsvarlig miljø-mæssig drift, også kan belønnes ved at få flere dyr, end de har i dag, så længe udledningen ikke stiger. Der vil jeg gerne diskutere det.

En anden form for vækst kunne jo være, at vi kobler denne her diskussion til hele diskussionen om vandmiljøplan III og CAP-reform og siger, at der også er en vækst, der hedder, at man måske ved at påtage sig nogle forpligtelser i forhold til naturpleje og flere andre ting kan opnå nogle nye synergieffekter. Hvorfor er det kun ved udvidelse af arealer, at man kan opnå vækst i det danske landbrug?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi var inde på, hvem der skulle eje jorden, og i den forbindelse kan man nævne, at visse fonde kan erhverve landbrugsjord til naturformål. Vi har foreslået, at der skal være åbenhed i disse fonde, for at man kan gå ind og få en hurtig sagsbehandling. Hvad er De Radikales holdning? Skal der være fuld åbenhed, ligesom vi f.eks. har i landbrugets fonde, promillefondene, med fremlæggelse af regnskab osv., eller hvordan skal det være?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Principielt går vi ind for så stor åbenhed som muligt på alle felter, dog kombineret med ønsket om så lidt bureaukrati som muligt. Jeg tror egentlig, at jeg vil holde mig inden for den brede besvarelse, idet der nok ikke er brug for at dykke ned i det emne, inden jeg går mere i dybden.

Dog vil jeg sige, at jeg støtter den hensigt, der ligger fra bl.a. Aage V. Jensens Fonde om, at man kan erhverve naturarealer, i hvert fald som landbruget selv foreslår, altså fri ret til at eje naturarealer over 35 ha.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige et spørgsmål til hr. Martin Lidegaard omkring fortrinsstillingen. Jeg tror, at vi nu har forstået, hvordan de radikale tankegange er omkring fortrinsstillingen. Det er belyst ganske godt.

Hvis man nu forestillede sig den situation, at De Radikale ikke kan komme igennem med det her, som De Radikale lægger op til, hvordan vil det så gå? Vil vi så se De Radikale springe ned i vandet og svømme direkte hen til ministerens

model, eller vil De Radikale stoppe op på vejen og hoppe op i den redningsbåd, hvor der nu sidder nogle stykker, som gerne vil bevare fortrinsstillingen, og så sejle med redningsbåden?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre vil som altid satse på selv at sidde i redningsbåden. Men jeg vil sige det sådan, at nej, vi svømmer under ingen omstændigheder hen til det nuværende forslag. Det kan jeg love hr. Christian H. Hansen.

Jeg kan også love ham, at det forslag, vi nu lægger frem med et loft på arealet, er, så langt vi har kunnet komme med vores beskedne ressourcer. Og jeg hører jo i og for sig fra alle partier her, at man også er interesseret i ligesom at undersøge alle muligheder, og jeg vil derfor hverken udelukke nogle eller love noget her. Jeg vil bare sige, at det er vores udgangspunkt for at gå ind i diskussionen, men hvis vi kan lave en mere, kan vi sige, spiseligt fortrinsstilling, som stadig tilgodeser, at de små bestik eksisterer, så kigger vi også meget velvilligt på det.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Kl. 16.45

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo, at debatten har vist, at regeringen med det her lovforslag har leveret noget af et fejlskud. Man har jo sådan set ramt helt uden for skiven, for i den debat, der er foregået rundt omkring i landet, hvad enten det har været i de grønne organisationer eller i landbrugets organisationer, er der sådan set ingen, der har ønsket det forslag, som ministeren her har fremsat. Jeg har i hvert fald ikke kendskab til, at der skulle være nogen, der ville udforme det efter den model. Jeg håber så bare, det gør indtryk på regeringen.

Under alle omstændigheder vil det jo være muligt i udvalget også at undersøge, om der er andre muligheder for flertalsdannelse i denne her sag, for, som også hr. Martin Lidegaard var inde på – sådan har vi det også i Enhedslisten – kan vi meget vel leve med, at det her forslag slet ikke bliver vedtaget, hvis det viser sig at være umuligt at få det markant ændret. Hvis man skal vælge mellem den nuværende lovgivning – den kan man godt kritisere på forskellig vis – og den, ministeren foreslår, så er den nuværende dog langt at foretrække.